



Iskra-Horjul se širi

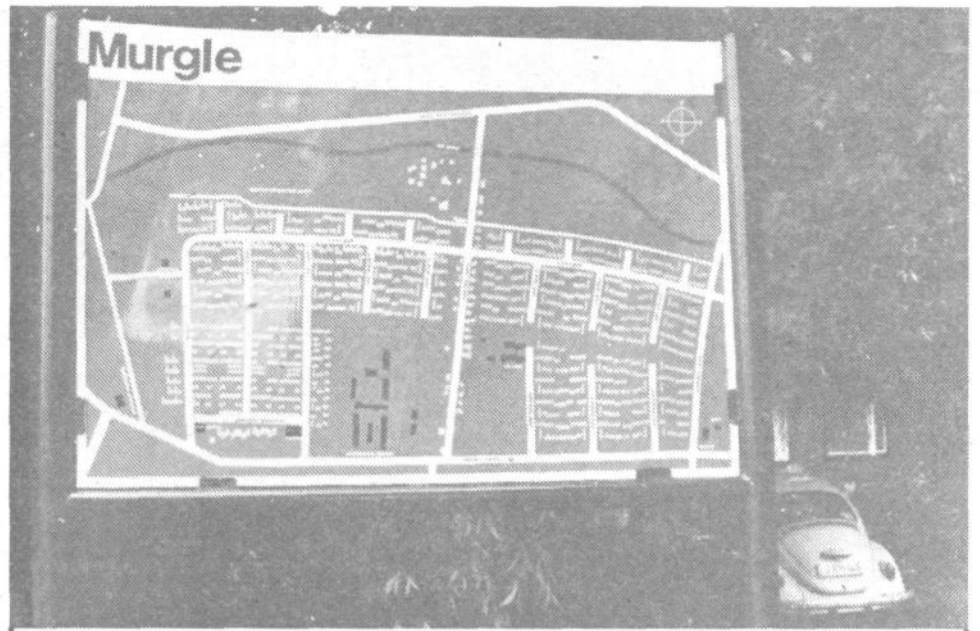
Misel na prihodnost, predvsem pa na naraščajoče razvojne potrebe, je tudi ISKRO – Elektroniko Horjul primorala, da je začela svojim že obstoječim delovnim prostorom dodajati še nove.

Tako pravkar končujejo zunanja dela na gradnji nove delovne zgradbe, ki jo bodo hkrati izkoristili kar v več namenov: spodnji del bo namenjen predvsem lakirnici (stara je menda do kraja pretesna in tudi sicer ne ustreza več predpisom o varstvu pri delu) in delavnici za obdelavo kovin, zgornji del pa razvojnemu oddelku, kjer razvijajo nove elektron-

ske instrumente. Skupno naj bi bilo tako na voljo okoli 400 kvadratnih metrov koristne površine.

Gradnjo tega prepotrebnega objekta so zastavili že novembra lani (izvajalec del je Gradis iz Ljubljane), predvidoma pa naj bi bil končan še pred krajem tega leta, vsaj lakirnica. Ostale prostore pa naj bi predali uporabi do spomladi prihodnjega leta. Po prvotnih računih naj bi objekt stal cca 5 starih milijard, vendar pa se bojijo, da se bo spričo visoke inflacije ta številka dvignila še nekoliko više.

BRANKO VRHOVEC



Z »zemljevidom« gre lažje

Iz majhne soseske enodružinskih polmontažnih hiš so se Murgle razrastle v veliko naselje enodružinskih hiš. Življenje v tem urejenem in zelenem, predvsem pa mirnem naselju je zelo prijetno. Do nedavnega pa so imele Murgle veliko napako. V labirintu ulic v novem in starem delu naselja se je bilo zelo težko znajti. Tudi Murgelčani samo marsikdaj obiskovalca niso znali usmeriti v pravi del naselja, saj je bilo težko vedeti za vse »Pod jelšami, Pod brezami, Pod akacijami, Pod vrbami...« V krajevni skupnosti Murgle so se zato odločili za postavitev štirih tabel, kjer človek zlahka najde pot do zelenih ulic. Table stojijo na štirih glavnih »vogalih« naselja. Oblikovalec table je ing. Peter

Skalar, krajevna skupnost je table plačala iz svojih prihrankov, za postavitev pa je bila organizirana majhna delovna akcija, ki so se ji kasneje pridružili še številni Murgelčani. Tako imajo Murgle zdaj, poleg skupnih hišnih števil, za katere je krajevna skupnost poskrbela nekoliko prej, še »zemljevid« naselja, ki je bil še tako potreben. Ne nazadnje se v naselju niso znašli tudi zdravniki, reševalci in drugi javni delavci, ki so v naselje prihajali po opravkih. Table so postavljene na začetku naselja pri trnovskem gasilskem domu, ena je pritrjena na zunanjo steno trgovine Ljubljanskih mlekarn, ena stoji v križišču Koprške in Mokrške ulice.

Premalo otrok za naše vrtce?!

Manj rojstev v zadnjih letih pri nas, »postarana« stanovanjske soseske in še kaj. Vse to so vzroki, da se nekateri vrtci v naši občini praznijo. Naša združena vzgojno-varstvena organizacija ima v letošnjem letu sedem oddelkov manj, ker v nekaterih okoliših ni več dovolj otrok, da bi zapolnili oddelke. Ravnateljica združenih viških vrtcev Ksenija Antončič je povedala, da je bilo treba začasno zapreti dva oddelka v vrtcu Malči Belič I, en oddelka v Malči Belič II, dva oddelka na Galjevi, po en oddelka na Vrhovci, v Vnanjih Goricah, Rožni dolini. Letos pa je VVO Vič obenem odprla dva nova oddelka. Na Viču imamo letos obenem tudi dve varstveni družini manj, saj sta delavki želeli prenehati z delom, novih varuhinj pa v vrtcu niso iskali, saj je zdaj tudi v vrtcih dovolj prostora. V viškem vrtcu je zdaj 170 otrok manj kot spomladi.

V naših vrtcih je tako manj večinoma otrok, starih med dvema in štirimi leti, medtem ko se število malih šolarjev letos ne razlikuje od lanskega.

Ukinjanje oddelkov za vzgojno-varstveno organizacijo za zdaj ne pomeni še takega bremena, vendar pa se bo to vseeno poznalo pri denarju. Kljub ukinjanju oddelkov delavk ni bilo treba odpustiti, saj notranja organizacija dela v združenih vrtcih s »prelivanjem« kadrov omogoča zagotovitev delovnih mest za vse zaposlene.

Seveda pa je v občini kljub temu še nekaj nerešenih proujenj za sprejem v vrtce. Največ jih je seveda v Trnovem, kjer so morali odkloniti 1120 malčkov, ker kljub novemu vrtcu iz drugega in tretjega samoprispevka mest za malčke še vendar ni dovolj. V VVO Vič so zato že v dogovoru z Zilom, da bodo kupili dve stanovanji v trnovskih blokih in v njih pridobili nekaj prostora za malčke, dve stanovanji v naselju Bonifacija, kjer je zrastle nov vrtec, pa so lahko spraznili in otroke dali v vrtec.

Prav kmalu bo narejen tudi nov vrtec na Brdu. Vanj bodo preselili otroke iz sedaj neustreznih prostorov, del zmogljivosti pa bo uporabljala po že sprejetem programu OŠ Vlado Miklavc Vrhovci za svoj program.

Kdo bo skrbel za cesto?

Ne vem sicer, kako si odgovorni pri Cestnem podjetju Ljubljana razlagajo postopno modernizacijo naših cest, toda to, kar človek vidi na cestnem odseku med Zaklancem in Drenovim gričem, vsekakor nima prav nič opraviti s kakršnokoli modernizacijo. Cesta je namreč po vsej svoji dolžini (še zlasti od razpotja pod Zaklancem pa do zadnjih hiš Lesnega brda) posejana s številnimi luknjami, boljše kotaljmi, samo cestnišče pa je že tako silno dotrajano, da so resno ogroženi že sami njegovi temelji.

Pri tem si kajpada ni težko predstavljati, kako je vsem tistim, ki morajo po teh razvalinah vsak dan v službo in domov. Pravi čudež, če komu po letu dni sploh še kaj ostane od vozila...

Kot enotno ugotavljajo krajanje Lesnega brda, cesta letos še ni videla cestarja. Da ga enostavno ni blizu, pravijo. Očitno je pozabil na ta, že tako preveč pozabljeni košček Horjulske doline, ali pa skupaj z drugimi odgovornimi čaka, da se bo problem rešil kar sam od sebe...

BRANKO VRHOVEC

Pobude, predlogi, razmišljanja Sveta za turizem

KOMISIJA ŠE VEDNO OCENJUJE UREJENOST OKOLJA

Garaža sredi zelenice in še kaj!

V zadnji številki Naše komune smo z tolikšnim zanosom pisali o akciji Razpisa videza urejenosti in čistoče bivalnega okolja, da sem bila resnično vesela svojega članstva v komisiji, ki ima nalogo ocenjevanja krajevnih skupnosti. Žal pa je tolikšen zanos in dobra volja trajala le malo časa. Popolnoma drugačne volje smo bili pred nekaj dnevi, ko smo obiskali tri »primestne krajevne skupnosti«.

Prišli smo v Kozarjah, Krajevna skupnost je velika in izredno razprostrta. Stičišče pa je v glavnem ob Tržaški cesti, kjer se postavljajo lepo urejene stanovanjske hiše s prav tako lepo urejenimi vrtovi. Povsem drugačen pa je pogled, če pri prostorih krajevne skupnosti prečkaš železnico in se napotiš proti »Teksasu« ali kakor je ta konec krajevne skupnosti imenovan. Ne, da smo bili zgroženi, celo veliko več. Na enem koncu se gradijo še hiše in res je, da ob gradnji ne moreš zahtevati lepo urejene okolice, pa čeprav so hiše zgrajene do prve plošče in je streha le zasilno postavljena, notri pa ne živi le enočlanska družina, temveč je povabila na stanovanje še kar lepo število podnajemnikov. Premišljevali smo, komu sploh lahko v takšnem primeru ponudimo osat. Krajevna skupnost je pri takšni mentaliteti prebivalstva popolnoma nemočna. Zopet jara kača, kateri pa bo

enkrat vendarle potrebno narediti konec. In malomarno napeljana elektrika, ki se vzpenja preko zasilno postavljenih kolov, katere istočasno uporabljajo za napajanje vrvi, na katero obesijo perilo. Nekdo je vsem tem ljudem moral dati dovoljenje, jim omogočiti eksistenco. Tako bi morali v tem primeru »pokloniti« osate vsem tistim upravnim službam in organom, ki to dovolijo.

Povsem drugačno stanje pa je na drugi strani Teksasa, kjer so hiše dokončane in lepo urejene, z lepo urejenimi vrtovi, kar je na prvi pogled vse lepo in prav. Toda ob ograji, ki meji na cesto je založena vsaka navlaka, pa je premore vsaka hiša. Torej je izgovor krajanov nad vse enostaven. Kar je za ograjo je sicer moje, ni pa moja dolžnost, da to očistim!

V Rožni dolini smo se sicer zadržali nekaj dlje časa, ni pa nikakršnih bistvenih pripomb, katere bi kazalo posebej izpostaviti. Lahko rečemo, da je to vzorno urejena krajevna skupnost, nekatere hiše bolje, druge zopet slabše, sicer pa so krajanje za svojo okolico lahko zadovoljni. Vsa zahvala gre seveda aktivnemu Turističnemu opeševalnemu društvu. Sive lase pa jim povzročajo vrtničkarji na zelenici pod Čadom. Tudi tu je jara kača in kakor so nam vedeli povedati v krajevni skupnosti ima ta

predel v upravljanju RAST. Pogled na vrtničke pa ni prav nič vabljiv. Ogradili so se z raznobarnimi trakovi in ograjami. Vsak je pač prepustil svojo lastno fantazijo in ji dal prosto pot pri postavljanju ograd.

V krajevni skupnosti Malči Belič so nam še na začetku povedali, da so ena izmed tistih KS, ki so najslabše urejene in najbolj zanemarjene, zato si ne delajmo nikakršnih posebnih utvar. In še kako prav so imeli.

Na Gerbičevi ulici se je pojavilo novo odlagališče za smeti, kamor tudi nekateri krajanje z veseljem odlagajo vse kar je odvečnega in zastarelega. Povsem brezupno pa je stanje v blokovni enoti na Zavetniški cesti. Zelenice so zanemarjene in umazane, sredi ene izmed njih si je nek tovariš, ki je baje celo predsednik hišnega sveta postavil lično garažo in vanjo varno spravil svojega konjička. Le kam bi prišli, če bi ga posnemali tudi ostali? Zopet na drugem koncu je zbitih nekaj drvarnic, ki služijo za garaže. Le nekateri lastniki so si nabavili posebne »bokse«, ki izgledajo le nekoliko bolje, pa še ti niso postavljeni v pravi vrsti.

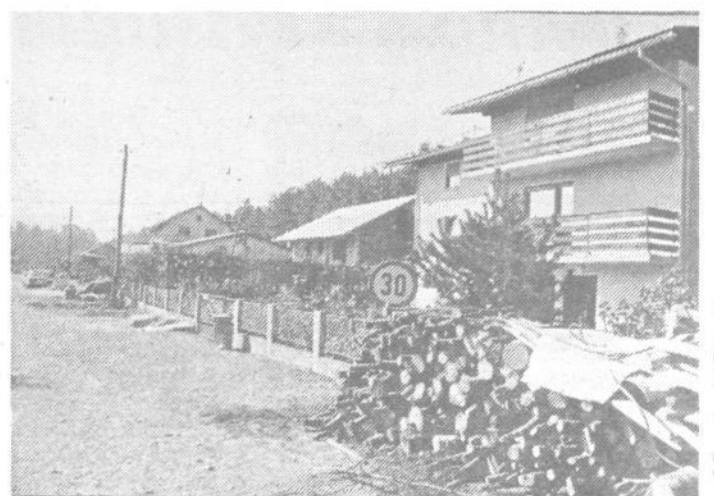
Nikakor ne smemo črniti le krajevne skupnosti, saj ni njihova naloga, da čistijo okolico in rušijo prepovedano postavljene objekte. Z vso pravico pa lahko okrcamo hišne svete in njihove predsednike, ki ne storijo prav nič, da bi bila okolica vsaj spodobna. Torej jim bivanje v takšnem okolju tudi ustreza!

Potrebna je veliko večja zavest posameznikov in drugačen odnos do okolja, šele takrat se bo stanje nekoliko izboljšalo. Ob odhodu smo si bili sicer enotni, da bodo kriteriji za ocenjevanje dvojni, se pravi za vaške in primestne krajevne skupnosti, bili pa smo razočarani in dobesedno »povoženi« od tolikšne ignorancije in neodgovornosti krajanov.

MOJCA ČERNE



V Zavetniški ulici je neki stanovalec takole sredi zelenice zavaroval svojega konjička



V enem predelu krajevne skupnosti Kozarje stanovanci počistijo le dvorišča, vso odvečno kramo pa postavijo za »svojo ograjo«.